Streszczenie

Rozwój technologii daje pracodawcom coraz to nowsze narzędzia kontroli pracowników. W ślad za tym pojawiają się nowe sposoby kontroli, które mogą stanowić istotne zagrożenia dla dóbr osobistych pracownika. Głównym celem dysertacji jest uzyskanie odpowiedzi na pytanie, kiedy kontrolujący pracodawca narusza dobra osobiste pracownika i kiedy oraz w jakim zakresie za naruszenia odpowiada. Praca została podzielona na pięć rozdziałów, w których omówiony został temat naruszenia dóbr osobistych pracownika w kontroli dokonywanej przez pracodawcę. Poruszone są w niej zagadnienia odnoszą się do pojęcia dóbr osobistych, pojęcia kontroli i kierowniczej roli pracodawcy (rozdział I). Godność i dobra osobiste pracownika podlegają ochronie w różnych gałęziach prawa. Podstawy prawne tej ochrony, w przekroju aktów prawa międzynarodowego, Unii Europejskiej, prawa pracy, RODO i prawa karnego, pokazane zostały w kolejnym rozdziale (rozdział II). Osobny rozdział poświęcony został cywilnoprawnej ochronie dóbr osobistych pracownika (rozdział III). Naruszenie dóbr osobistych w odniesieniu do wybranych forma kontroli, z uwzględnieniem nowych uregulowań w kodeksie pracy omówione jest w rozdziale IV. Temat kończy rozdział V, który przedstawia odpowiedzialności pracodawcy za naruszenie dóbr osobistych pracownika w kontekście środków ochrony przysługujących pracownikowi. Na końcu każdego rozdziału zawarto wnioski. Pracę wieńczy zakończenie. Przy pisaniu pracy posłużono się takimi metodami badawczymi jak metoda dogmatycznoprawna i teoretycznoprawna. Autorka analizuje i ocenia sytuacje naruszenia dóbr osobistych pracownika przez kontrolującego pracodawcę i zakres odpowiedzialności pracodawcy w przypadku ich naruszenia.